

μη κατάσταση, λόγω της πολύ κακής αεροδυναμικής συμπεριφοράς του και της ανεπάρκειας ισχύος. Έτσι, ο εκπαιδευτής έπρεπε να πετά το δικό του συνοδό T-38 χρησιμοποιώντας στοιχεία και διαδικασίες του F-117, ενώ παράλληλα έπρεπε να παρακολουθεί και να διορθώνει τον εκπαιδευόμενο.

Η εκπαίδευση στα F-117 ήταν γνωστή σαν Transition/Re-qualification Training Course και είχε τέσσερις παράλληλες εξελικτικές πορείες ανάλογα με την προηγούμενη εμπειρία του εκπαιδευόμενου, γνωστές σαν Tracks. Οι εκπαιδευόμενοι Track 1 ήταν όσοι πιλότοι είχαν ήδη διαθεσιμότητα αρχηγού σχηματισμού τεσσάρων αεροσκαφών και 500 ώρες ελάχιστη πτητική εμπειρία (σε αεροσκάφη τύπων F-/A-/RF-/SR-). Όταν το πρόγραμμα αποκαταστήθηκε, πιλότοι από όλες τις τάξεις της USAF μπορούσαν να αιτηθούν μετάθεση στις μονάδες F-117. Οι απαιτήσεις όμως ήταν εξαιρετικά υψηλές, καθώς οι αρχικοί αυτοί υποψήφιοι έπρεπε να έχουν εμπειρία 1.000 ωρών σε τακτικά μαχητικά. Καθώς όμως το πρόγραμμα ωρίμασε, το όριο αυτό κατέβηκε αρχικά στις 750 και μετά στις 500 ώρες. Τον πρώτο καιρό η επιλογή ήταν ιδιαίτερα αυστηρή και μόνο ανώτεροι αξιωματικοί (που μπορούσαν να έχουν και την απαιτούμενη πτητική εμπειρία) γίνονταν δεκτοί. Στη δεκαετία όμως του '90, στα πληρώματα των Nighthawk έβρισκε κανείς όλο και περισσότερους σμηναγούς και

T-38A με φόντο QF-4 στη Holloman AFB. Κανένα από τα Talon που χρησιμοποιούνταν για την εκπαίδευση των F-117A δεν έλαβε τον εκσυγχρονισμό σε T-38C, τερματίζοντας την καριέρα τους μαζί με τα Nighthawk.

επισμηναγούς. Επιπλέον, το πρόγραμμα «άνοιξε» λίγο την ίδια περίοδο και ως προς το είδος της προηγούμενης εμπειρίας που έπρεπε να έχουν οι υποψήφιοι. Έτσι, ενώ αρχικά προτιμούνταν οι πιλότοι από μονοθέσια αεροσκάφη κρούσης ή Δ-B, σταδιακά άρχισαν να γίνονται δεκτοί και χειριστές από B-1 και B-52, ή ακόμη και από καθαρόαιμα μαχητικά, όπως το F-15.

Οι εκπαιδευόμενοι Track II ήταν όσοι είχαν ήδη εκπαιδευτεί σε F-117, αλλά για κάποιους λόγους είχαν παραμείνει εκτός πιλοτηρίου του τύπου για περισσότερο από 18 μήνες. Η διαδικασία για να αποκτήσουν και πάλι επιχειρησιακή διαθεσιμότητα ήταν βέβαια συντομότερη από την Track I.

Οι μελλοντικοί πιλότοι των F-117A ξεκινούσαν τη μετάπτωση στον τύπο μέσα από πτήσεις γνωριμίας με την περιοχή γύρω από τη Holloman AFB πετώντας T-38A.

